

NIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 30 MAJ

Läsning

2 Pet 1:2-7

Nåd och frid åt er i allt rikare mått genom kunskap om Gud och Jesus, vår herre. Ty allt som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss. Han har gett oss sina stora och dyrbara löften, för att ni tack vare dem skall bli delaktiga av gudomlig natur, sedan ni kommit undan det fördärv som begäret drar med sig i denna värld. Sök därför med all iver att till er tro foga styrka, till styrkan kunskap, till kunskapen självbehärskning, till självbehärsknings uthållighet, till uthålligheten gudsfruktan, till gudsfruktan broderlig omtanke och till omtanken kärlek.

Responsoriepsalm

Ps 91:1-2, 14-16 (R. 2b)

R. Herre, min Gud, jag förtröstar på dig.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.

»Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom.
Jag skall beskydda honom,
därför att han känner mitt namn.
Han åkallar mig, och jag skall svara honom.
Jag är med honom i nöden. R.

Jag skall rädda honom och låta honom komma till ära.
Jag skall mätta honom med långt liv
och låta honom se min frälsning.« R.

Halleluja

Jfr Upp 1:5ab

V. Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet,
den förstfödde från de döda,
du har älskat oss
och löst oss från våra synder med ditt blod.

Evangelium

Mark 12:1-12

Vid den tiden talade Jesus till överstepräster, de skriftlärda och de äldste i liknelser. »En man planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg upp en

pressgrop och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort. När tiden var inne, skickade han en tjänare till arrendatorerna för att hämta en del av vingårdens skörd. Men de grep honom, pryglade honom och körde i väg honom tomhänt. Då sände ägaren en annan tjänare till dem. Honom slog de i huvudet och skymfade. Då skickade han en till och honom dödade de. På samma sätt med många andra: en del misshandlade de och andra dödade de. Nu hade han bara en, sin älskade son, och honom skickade han som den siste. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men arrendatorerna sade till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom så dödar vi honom, då blir det vi som får arvet.' Och de tog fast honom och dödade honom och kastade honom utanför vingården. Vad gör nu vingårdens ägare? Han kommer dit och tar död på arrendatorerna och ger vingården åt andra. Har ni inte läst det här stället i skriften: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.*» De hade gärna velat gripa honom men var rädda för folket; de förstod att hans liknelse var riktad mot dem. Därför lät de honom vara och gick sin väg.

TISDAG DEN 31 MAJ

JUNGFRU MARIAS BESÖK

Fest

Läsning

Sef 3:14–18

Jubla, du dotter Sion,
höj glädjerop, du Israel.
Var glad och fröjda dig av allt hjärta,
du dotter Jerusalem.
Herren har tagit bort straffdomarna från dig,
han har röjt din fiende ur vägen.
Herren, som bor i dig, är Israels konung,
du behöver ej mer frukta något ont.
På den tiden skall det sägas till Jerusalem:
»Frukta inte, Sion, låt ej modet falla.
Herren, din Gud, bor i dig,
en hjälte som kan frälsa.
Han gläder sig över dig med lust,
han tiger stilla i sin kärlek,
han fröjdas över dig med jubel.«
Dem som med bedrövelse måste sakna högtiderna,
dem skall jag då församla,
dem som levde skilda från dig,
du som själv bar förödmjukelsens börda.

eller:

Läsning

Rom 12:9–16

Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning. Slappna inte i er iver, håll er brinnande i anden. Tjäna Herren. Gläd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihärdiga i bönen. Hjälp Guds heliga med vad de behöver, vinnlägg er om gästfrihet. Välsigna dem som förföljer er, välsigna dem och förbanna dem inte. Gläd er med dem som gläder sig och gråt med dem som gråter. Bemöt alla lika och håll er inte för goda att umgås med dem som är ringa. Var inte självklora.

Responsoriepsalm

Jes 12:2–3, 4bcd, 5–6 (R. 6b)

R. Israels Helige är stor bland er.

Se, Gud är min frälsning,
jag är trygg och fruktar inte,
ty Herren, Herren är min starkhet och min lovsång,
och han blev mig till frälsning. R.

Ni skall ösa vatten med fröjd
ur frälsningens källor.
Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken,
förkunna att hans namn är högt. R.

Lovsjung Herren, ty han har gjort härliga ting.
Må detta bli känt över hela jorden.
Ropa av fröjd och jubla, ni Sions invånare,
ty Israels Helige är stor bland er. R.

Halleluja

Jfr Luk 1:45

V. Salig är du, jungfru Maria, du som trodde,
ty det som Herren har låtit säga dig skall ske.

Evangelium

Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

ONSDAG DEN 1 JUNI

Läsning

2 Tim 1:1-3, 6-12

Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel enligt löftet om liv i Kristus Jesus, till hans kära barn Timotheos. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår herre.

Jag tackar Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent uppsåt, och minns dig ständigt i mina böner, dag och natt.

Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud. Han har räddat oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar utan genom sitt beslut och sin nåd, som han skänkte oss i Kristus Jesus redan före tidens början men som har blivit uppenbar nu när vår frälsare Kristus Jesus trätt fram. Han har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet, för vilket jag har satts att vara förkunnare, apostel och lärare. Därför måste jag utstå allt detta, men jag skäms inte, för jag vet vem jag tror på, och jag är viss om att det står i hans makt att bevara det som jag har fått mig anförtrott, ända fram till den dagen.

Responsoriepsalm

Ps 123:1-2 (R. 1a)

R. Till dig, o Herre, lyfter jag mina ögon.

Jag lyfter mina ögon upp till dig,
du som tronar i himlen. R.

Ja, som tjänaren ger akt på sin herres hand
och tjänarinnan på sin härskarinnas hand,
så ser våra ögon upp till Herren, vår Gud,
till dess han blir oss nådig. R.

Halleluja

Joh 11:25a, 26

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.
Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Mark 12:18–27

Vid den tiden kom det några saddukeer — de säger att det inte finns någon uppståndelse — och frågade Jesus: »Mästare, Mose lär oss i skriften att *om någon har en bror som dör och lämnar efter sig hustru men inga barn, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern*. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog utan att lämna barn efter sig. Den andre gifte sig med änkan och dog också barnlös, likaså den tredje. Ingen av de sju fick några barn. Till slut dog också kvinnan. När de uppstår på uppståndelsens dag, vems hustru blir hon då? Alla sju hade ju haft henne till hustru.« Jesus svarade: »Är det inte därför att ni varken kan skriften eller vet något om Guds makt som ni misstar er? När de har uppstått gifter de sig inte och blir inte bortgifta utan är som änglar i himlen. Men vad det beträffar att de döda uppstår, har ni då inte i Moseböckerna läst stället om törnbusken, hur Gud säger till Mose: *Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud*. Gud är inte en gud för döda utan för levande. Ni tar grundligt miste.«

TORSDAG DEN 2 JUNI

Läsning

2 Tim 2:8–15

Minns att Jesus Kristus, ättling till David, har uppstått från de döda, enligt mitt evangelium, för vars skull jag far illa och till och med har satts i fängelse som en förbrytare. Men Guds ord har inte fångslats. Jag uthärdar allt för de utvaldas skull, för att också de skall vinna frälsning genom Kristus Jesus och evig härlighet. Detta är ett ord att lita på. Ty har vi dött med honom, skall vi också leva med honom; härdar vi ut, skall vi också härska med honom; förnekar vi honom, skall han också förneka oss; är vi trolösa, förblir han ändå trogen, för han kan inte förneka sig själv.

Påminn alla om detta och besvär dem vid Gud att inte diskutera. Det för inget gott med sig utan blir förödande för åhörarna. Gör allt du kan för att bestå provet

inför Gud, som en arbetare som inte har något att skämmas för, en som rätt utlägger sanningens ord.

Responsoriepsalm

Ps 25:4b-5b, 8-10, 14, (R. 4a)

R. Herre, kungör mig dina vägar.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
han inviger dem i sitt förbund. R.

Halleluja

Ps 119:34

V. Herre, ge mig förstånd,
så vill jag ta din lag i akt

och hålla den av allt mitt hjärta.

Evangelium

Mark 12:28b-34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram till Jesus och frågade honom: »Vilket är det viktigaste budet av alla?» Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.«

Den skriftlärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.

FREDAG DEN 3 JUNI

JESU HJÄRTAS DAG

Högtid

Första läsningen

Hes 34:11-16

Så säger Herren Gud: Jag skall själv ta hand om mina får och vårda dem. Som herden vårdar sig om sin hjord när han har sina får omkring sig, de skingrade, så skall jag vårda mina får och rädda dem från de platser dit de skingrades den dag då moln och töcken rådde. Jag skall hämta dem hos de främmande folken, samla in dem från främmande länder och föra dem till deras eget land. På Israels berg, i dess dalar och bebodda trakter skall jag valla dem. På ett gott bete skall jag driva dem i vall. Deras ängar skall vara på Israels höga berg. Där skall de få komma till ro på härliga ängar. Saftigt bete skall de finna på Israels berg. Jag skall själv valla mina får och låta dem komma till ro, säger Herren Gud. Jag skall leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna, jag skall förbinda de skadade, hjälpa de sjuka och se till de starka och välmående. Jag skall valla dem på det rätta sättet.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
 ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
 han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
 och leder mig på rätta vägar,
 sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
 fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
 din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
 i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
 och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
 varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
 så länge jag lever. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 621

Andra läsningen

Rom 5:5b–11

Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den helige Ande. Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig – kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden. Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv. Ja inte bara det, vi har vår stolthet i Gud tack vare vår herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har vunnit försoningen.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig
som har ett milt och ödmjukt hjärta

eller:

Halleluja

Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium

Luk 15:3–7

Vid den tiden gav Jesus fariseerna och de skriftlärdade denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.«

LÖRDAG DEN 4 JUNI

JUNGFURU MARIAS OBEFLÄCKADE HJÄRTA

Minnesdag

Läsning

Jes 61:9–11

Mitt släkte skall bli känt bland folken
och deras avkomma bland folkslagen.

Alla som ser dem skall märka på dem
att de är ett släkte som Herren har välsignat.
Jag gläder mig storligen i Herren,
och min själ fröjdar sig i min Gud,
ty han har klätt mig i frälsningens klädnad
och höljt mig i rättfärdighetens mantel,
liksom när en brudgum sätter högtidsbindeln på sitt huvud, eller liksom när en brud
pryder sig med sina smycken.
Ty liksom jorden låter sina växter spira fram
och en trädgård sin sådd växa upp,
så skall Herren, Herren låta rättfärdighet växa upp
och lovsång, inför alla folk.

Responsoriepsalm

1 Sam 2:1,4–8d (R. 1a)

R. Mitt hjärta jublar över Herren.

Mitt hjärta jublar över Herren,
Herren har upphöjt mitt horn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender,
jag gläder mig över din hjälp. R.

Herren bryter sönder hjältarnas bågar,
men de stapplande får rusta sig med kraft.
De som var mätta måste ta lega för bröd,
men de som hungrade hungrar inte mer.
Den ofruktsamma får föda sju gånger om,
men den som var barnrik vissnar bort. R.

Herren dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
Han gör fattig och han gör rik,
han slår ner och han reser upp. R.

Han upprättar den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn,
han låter honom sitta bredvid furstar,
han låter honom inta en äroplats. R.

Halleluja

Jfr Luk 2:19

V. Salig är du, jungfru Maria,
du som begrundade Herrens ord i ditt hjärta.

Evangelium

Luk 2:41–51

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta.

TIONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 5 JUNI

Första läsningen

1 Kung 17:17-24

När Elia var hos änkan i Sarefat, hände det sig att hennes son blev sjuk. Sjukdomen blev allt värre, och till slut upphörde han att andas. Då sade hon till Elia: »Vad har du här att göra, gudsman? Du har bara kommit hit för att låta min synd komma i dagen och för att döda min son.« Han svarade henne: »Ge mig din son!« Så tog han pojken ur hennes famn och bar upp honom till rummet på taket, där han bodde, och lade honom på sin säng. Han ropade till Herren: »Herre, min Gud, hur kan du handla så grymt mot denna änka, som jag får bo hos, att du dödar hennes son?« Och han sträckte ut sig ovanpå pojken tre gånger och ropade till Herren: »Herre, min Gud, låt pojken få liv igen.« Herren hörde Elias bön, och pojken började andas och fick liv igen. Elia tog pojken och bar honom från takrummet ner i huset och lämnade honom till hans mor: »Se«, sade han, »din son lever!« Då sade kvinnan till Elia: »Nu vet jag att du är en gudsman och att det verkligen är Herren som talar genom dig.«

Responsoriepsalm

Ps 30:2, 4-6, 11-12a, 13b (R. jfr 5)

R. Sjung Herrens lov, prisa hans heliga namn!

Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet
och lät inte mina fiender triumfera.
Herre, du förde mig upp ur dödsriket,
du gav mig liv, du räddade mig från graven. R.

Sjung Herrens lov, ni hans trogna,
prisa hans heliga namn!

Ofärd är i hans vrede,
men i hans nåd är liv.
Om kvällen är gråten min gäst
men om morgonen jublet. R.

Lyssna, Herre, skona mig,
Herre, bli min hjälpare!
Du vände min dödsklagan i dans,
Herre, min Gud, jag skall alltid prisa dig. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 627

Andra läsningen

Gal 1:11-19

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Luk 7:11-17

Vid den tiden begav sig Jesus till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom. Just som han närmade sig stadporten bars det ut en död. Han var ende sonen och hans mor var änka. En stor skara människor från staden gick med henne. När Herren såg henne fylldes han av medlidande med henne och sade: »Gråt inte.« Sedan gick han fram och rörde vid bären. Bärarna stannade, och han sade: »Unge man, jag säger dig: Stig upp!« Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor. De fylldes alla av fruktan

och prisade Gud och sade: »En stor profet har uppstått bland oss« och: »Gud har besökt sitt folk.« Detta tal om honom spred sig i hela Judeen och landet där omkring.

Eller:

Första läsningen

Hos 2:14, 15b, 19–20

Läsning ur profeten Hoseas bok.

Så säger Herren:

Se, jag vill jag locka Israel bort
och föra henne ut i öknen
och tala ljuvligt till henne.

Då skall hon sjunga som i sin ungdoms dagar,
och som på den dag då hon drog upp ur Egyptens land.
Och jag skall trolova mig med dig för evig tid,
jag skall trolova mig med dig i rättfärdighet och rätt,
i nåd och barmhärtighet.
Ja, i trofasthet skall jag trolova mig med dig,
och du skall så lära känna Herren.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 45:11–12, 14–17 (R. Matt 25:6b)

R. Brudgummen är här, kom ut och möt honom.

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra:

Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

Idel härlighet är konungadottern i gemaket:

av guldvirkat tyg består hennes dräkt,
i brokigt vävda kläder förs hon till konungen.
Jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats.

Dina söner skall träda i dina faders ställe,
du skall sätta dem till furstar överallt i landet. R.

Läsning ur Paulus första brev till korinthiserna

Sök vinna de nådegåvor som är störst. Och då skall jag visa er en väg som är överlägsen alla andra.

Om jag talar både människors och änglars språk men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal. Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheter och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting. Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.

Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i orätten, men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den.

Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall förgå. Ty vår kunskap är begränsad och den profetiska gåvan är begränsad. Men när det fullkomliga kommer, skall det begränsade förgå.

När jag var barn, talade jag som ett barn, förstod som ett barn och tänkte som ett barn. Men sedan jag blev vuxen har jag lagt bort det barnsliga. Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig.

Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken.

Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Joh 15:9b, 5b

V. Bli kvar i min kärlek, säger Herren.

Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt.

Evangelium

Joh 17:20–26

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Johannes.

Vid den tiden lyfte Jesus blicken mot himlen och sade: »Fader, jag ber inte bara för dem som du har gett mig, utan också för alla som genom deras ord tror på mig. Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig.

Fader, jag vill att de som du har gett mig skall vara med mig där jag är, för att de skall få se min härlighet, den som du har gett mig, eftersom du har älskat mig

redan före världens skapelse. Rättfärdige fader, världen känner dig inte, men jag känner dig, och de har förstått att du har sänt mig. Jag har gjort ditt namn känt för dem och skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem, och jag i dem.«

Så lyder Herrens evangelium.